Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2025–2026

19 637 Vreemdelingenbeleid

Nr. 3613

BRIEF VAN DE MINISTER VAN ASIEL EN MIGRATIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 2 juli 2026

Tijdens het tweeminutendebat JBZ-Raad op 2 juni jl. heeft de Staatssecretaris van JenV uw Kamer namens mij een cijfermatige analyse toegezegd over hoe vaak er asiel wordt aangevraagd door een migrant die kort daarvoor met een machtiging voorlopig verblijf (mvv) voor een regulier verblijfsdoel naar Nederland is gekomen, door welk soort migrant dat wordt gedaan en of er daarbij landen uitspringen. Met deze brief doe ik deze toezegging gestand.

Een mvv is een inreisvisum voor personen die langer dan 90 dagen in Nederland willen verblijven. Een mvv wordt gelijktijdig met een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd aangevraagd. Na een inwilligend besluit, dient de mvv op een ambassade te worden opgehaald. Nadat de migrant met mvv naar Nederland is gereisd, kan de verblijfsvergunning aan een IND-loket worden opgehaald.

Om op korte termijn toegezegde analyse te kunnen maken, heb ik ervoor gekozen om het jaar 2025 te nemen als uitgangspunt. Dit zijn de meest actuele cijfers over een heel jaar. De cijfers over 2026 tot en met eind mei worden daarnaast benut om te bezien of er wel of niet sprake is van een stijgende trend.

Cijfers van de IND laten zien dat op een totaal van 48.020 ingewilligde mvv-aanvragen afgerond[1] 80 personen die in 2025 met een mvv naar NL zijn gekomen voor een regulier verblijfsdoel (studie, werk en gezin) en in datzelfde jaar asiel hebben aangevraagd. Na 99,8% van de ingewilligde mvv-aanvragen werd geen asiel aangevraagd. In 2026 tot en met mei gaat het om minder dan 10 asielaanvragen, op meer dan 14.000 ingewilligde mvv-aanvragen met reguliere verblijfsdoelen. Dit geeft een eerste indicatie dat in de cijfers geen stijgende trend zichtbaar is.

[1] Alle cijfers zijn afgerond op tientallen.

kst-19637-3613
ISSN 0921 - 7371
's-Gravenhage 2026

De meest voorkomende nationaliteiten in 2025 waren Oekraïners (30) en Afghanen (10) en de groep «nationaliteit onbekend» (minder dan 10). Bij alle andere nationaliteiten gaat het om minder dan 10 gevallen. Hoewel niet met zekerheid te stellen zonder individuele dossiers te lichten, vallen in de groep «nationaliteit onbekend» onder andere ook mensen afkomstig uit de verschillende Palestijnse gebieden.

Van deze 80 personen kwamen 60 personen in 2025 met een mvv voor studiedoeleinden naar Nederland. Uitgesplitst naar de verschillende verblijfsdoelen (studie, werk en gezin) is dit de grootste groep. De aanvragen van deze verblijfsvergunningen voor studenten werden door een grote groep verschillende erkend referenten (in dit geval de onderwijsinstellingen) ingediend bij de IND.

Een onderwijsinstelling heeft voor de verblijfsaanvraag bepaald dat de student in kwestie voldoet aan de eisen om een opleiding te volgen. De IND toetst vervolgens aan enkele verblijfsvoorwaarden, zoals een middelenvereisten waarmee de student aantoont voldoende middelen van bestaan te hebben om in eigen onderhoud te voorzien gedurende de studie. Wanneer een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden voor verblijf studie, is er geen mogelijkheid om deze te weigeren vanwege het land van herkomst of nationaliteit van de vreemdeling. Dit kan wel als er een gevaar blijkt voor openbare orde/nationale veiligheid[2] of wanneer er gegronde reden is te veronderstellen dat de vreemdeling voor een ander doel dan studie naar Nederland is gekomen. Omdat een onderwijsinstelling aangeeft dat de student in Nederland komt studeren is in principe geen aanleiding om te twijfelen aan het verblijfsdoel. Op basis van specifieke signalen kan wel een individuele beoordeling door de IND worden uitgevoerd. Ook bij afgifte van de mvv op de ambassade kan geconstateerd worden dat er twijfels zijn over de motieven van de student die naar Nederland komt. Hiervoor is binnen de IND een werkwijze ingeregeld.

Als in de uitvoeringspraktijk mogelijke misstanden worden geconstateerd bij specifieke verblijfsaanvragen, of bij een grote stijging van aanvragen uit bepaalde landen, treedt de IND in gesprek met de erkend referent (voor studenten zijn dat onderwijsinstellingen, voor kennismigranten gaat het om bedrijven). Er zijn de afgelopen periode geen signalen van misstanden geweest die aanleiding gaven om een dergelijk gesprek met onderwijsinstellingen te voeren. Ook kunnen bestuursrechtelijk maatregelen getroffen worden als daadwerkelijk misstanden worden geconstateerd. Zo kan de IND een waarschuwing afgegeven aan de erkend referent. Mocht de situatie vervolgens niet verbeteren dan kan ook het erkend referentschap worden ingetrokken. Dit heeft tot gevolg dat een onderwijsinstelling geen buitenlandse studenten meer kan aannemen en bedrijven geen gebruik meer kunnen maken van de kennismigrantenregeling.

De IND blijft de situatie nauwlettend in de gaten houden en zal op gebruikelijke wijze handhaven waar dat nodig is. Als reguliere migratieroutes worden gebruikt voor andere doelen, wil ik dat uiteraard

[2] In de praktijk doet de IND dit m.n. door op basis van persoons- en biometrische gegevens na te gaan of een persoon op dat moment bekend is in de diverse justitiële- en politiesystemen en signaleringssystemen (nationaal en Europees). Dit zijn Eurodac, EU-VIS, BVI-IB (een verzameling van 5 (inter)nationale registers) en JDS. In de nabije toekomst komen daar ECRIS en EES nog bij.

tegengaan. Gezien de relatief lage aantallen en het feit dat er bovendien geen stijgende trend zichtbaar is, zie ik op dit moment geen aanleiding voor een generieke aanscherping van het toelatingsbeleid.

De Minister van Asiel en Migratie,
G. van den Brink